

## Zvon de primăvară

George Pena

---

### ZVON DE PRIMĂVARĂ

Dimineată, soare cu dinți se dăruiește,  
norii s-au retras, azi, în plină tăcere,  
rebegit, sufletul se tot agită nebunește  
pentru surâsul primăverii, cu învăpăiere.

Colțul ierbii a puzderit pe toată câmpia  
și ghiociei, de-atâta soare, au înflorit;  
eu toropit, mi-am regăsit duios copilăria  
când spre casa părintească am pornit.

Mi-e dor fantastic de ulița copilăriei mele,  
de părinți, de pomii din ograda mică;  
mama și tata mă privesc, de sus, din stele  
iar frații ascultă povești, de la bunică.

Încerc să pășesc în curte. Un lacăt mare  
îmi spune că nu-i nimeni să-l descuie;  
părinții și frații sunt plecați, în eterna uitare,  
totu-i pustiu, trist, și nimeni pe cărăruie!